Mbl. 1 nóv. '38.
Minning Bjarna Jónssonar hreppstj.

ssonar, hreppstjóra

arni Jónsson í Skeiðháholti andaðist 17. ágúst s.l. á 89. að Kílhrauni á Skeiðum 16. 1850. Bjarni hafði búið allan búskap í Skeiðháholti og st af verið hreppstjóri Skeiða-na, eftir að faðir hans dó, Bjarni kvæntist 1898 Guð- Lýðsdóttur frá Hlíð í Gnúp-ehreppi. Var gott að koma á nili þeirra hjóna og gott þar vera, og þarf þar ekki margra við, því að jeg veit þau sem eru en löng lýsing. Pjetur nn sonur minn var þar að leyti uppalinn, og eitthvert en við vorum á ferð saman man jeg að hann sagði, ið sáum bæinn álengdar: er góða Skeiðháholt.

rni í Skeiðháholti var mað- el ættaður, var faðir hans, Jónsson silfursmiður (1814—) einn af svipmestu öldung- sem jeg hefi sjeð, bróðir síra mundar læknis í Laugardæl- og Stykkishólmi; en móðir dís Bjarnadóttir frá Laugar-lum. Bjarni var eins og myndin nir, fríður maður og góðmann-ur, enda hafði góðan mann að yma. Hve mikils sveitungar hans itu hann, má marka af því, að r gáfu silfurskjöld á kistu ns. Bjarni fekk svo hægt and-, að kona hans, sem svaf við hans í rúminu, varð ekki vör er hann dó, og er þó laus- . Er slíkt gæfa mikil, og eins að eiga slíka konu, sem hann . Bjarni var smiður góður, og hann átti ætt til, þó að í þeim efnum muni varla jafnast á við tengdaföður Lýð Guðmundsson í Hlíð, er víst óhætt að segja að hafi einn af allra bestu ðum í bændastjett.

Þeim Bjarna og Guðlaugu varð barna auðið, en þau ólu upp börn, og býr nú í Skeið-holti fóstursonur þeirra, Jón son, sómadrengur.

któber. Helgi Pjeturss.